

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.358 van 23 december 2015
in de zaak A. 216.028/X-16.248.**

In zake : 1. de VZW UNIZO REGIO WESTHOEK
 2. de VZW FEDERATIE HORECA VLAANDEREN
 3. de NV IEPRESTEL
 4. de BVBA FLANDERS LODGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Beneluxpark 27 B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 2 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2015/0237 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 14 april 2015 in de zaak 1011/1057/A/8/0980.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 11.342 van 11 juni 2015 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De memorie van antwoord werd op 4 augustus 2015 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Op respectievelijk 18 september 2015 en 21 september 2015 heeft de hoofdgriffier aan de partijen de mededeling ter kennis gebracht bedoeld in artikel 15, § 1, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partijen hebben gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2015, datum waarop de zaak in voortzetting wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 4 december 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michiel De scheemaeker, die loco advocaten Steve Ronse en Gilles De Wulf verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt. Op grond van artikel 15, § 1, van voornoemd koninklijk besluit, doet de kamer uitspraak onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste belang, tenzij een van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord.

Bij het versturen van een afschrift van de memorie van antwoord aan de verzoekende partijen heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 15, § 1, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partijen hebben binnen de termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 14 van voormeld koninklijk besluit, geen memorie van wederantwoord aan de griffie toegestuurd.

4. De verzoekende partijen voeren ter terechtzitting voor het niet indienen van deze memorie, die – gelet op artikel 14 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’ – de vorm van een samenvattende memorie moet aannemen waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij moet zetten en die aldus strekt tot de vereenvoudiging van het onderzoek van het cassatieberoep, geen enkele verontschuldiging, laat staan nog overmacht, aan.

Wel werpen zij de volgende vraag op:

“Schendt artikel 21, tweede lid van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet, alsook artikel 6 EVRM in die mate dat er op partijen in procedures tot nietigverklaring voor het Grondwettelijk Hof geen verplichting rust om een memorie in te dienen, en dat bij het niet-indienen [...] van een memorie geen gebrek aan belang wordt vastgesteld, terwijl er in procedures tot nietigverklaring voor de Raad van State van een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen wel een dergelijke verplichting bestaat, alsmede er een automatisch rechtsgevolg van niet-belang wordt gekleefd aan het niet hebben ingediend ervan?”

5. Die vraag beantwoorden, inbegrepen het vraagpunt of “partijen in procedures tot nietigverklaring voor het Grondwettelijk Hof” voldoende vergelijkbaar zijn met partijen “in procedures tot nietigverklaring voor de Raad van State van een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen”, komt het Grondwettelijk Hof toe. De vraag wordt hierna gesteld.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Aan het Grondwettelijk Hof wordt de volgende vraag gesteld:

“Schendt artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de artikelen 10,11 en 13 van de Grondwet, alsook artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, in die mate dat er op partijen in procedures tot nietigverklaring voor het Grondwettelijk Hof geen verplichting rust om een memorie in te dienen en dat bij het niet indienen van een memorie geen gebrek aan belang wordt vastgesteld, terwijl er in procedures tot nietigverklaring voor de Raad van State van een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen wel een dergelijke verplichting bestaat, alsmede er een automatisch rechtsgevolg van niet-belang wordt gekleefd aan het niet hebben ingediend ervan?”

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig december 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,
bijgestaan door

Astrid Truyens,

De griffier

Astrid Truyens

Kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter

Johan Lust